

Городницький Павло Сергійович,
аспірант кафедри конституційного права
та прав людини Національної академії
внутрішніх справ

ЕЛЕКТРОННІ ПУБЛІЧНІ КОНСУЛЬТАЦІЇ

Згідно з Концепцією розвитку електронної демократії в Україні (далі – Концепція), схваленою розпорядженням Кабінету Міністрів України від 8 листопада 2017 року № 797-р «Про схвалення Концепції розвитку електронної демократії в Україні та плану заходів щодо її реалізації» найбільш поширеними інструментами електронної демократії, що застосовуються сьогодні в Україні як на загальнодержавному, так і на місцевому рівні, є електронні консультації, електронні петиції, електронні звернення, бюджети участі (громадські бюджети) [1].

Концепція визначає електронні консультації як форму публічних консультацій, що передбачає, зокрема, оприлюднення проєктів актів органів державної влади або питань, що потребують вирішення, для отримання пропозицій та зауважень [1].

Загалом питання проведення публічних консультацій унормовані фрагментарно. Так, деякими нормативно-правовими актами врегульовується проведення громадського обговорення, зокрема, з питань природоохоронної діяльності, містобудівної документації тощо. Порядок проведення консультацій з громадськістю з питань формування та реалізації державної політики, затверджений постановою Кабінету Міністрів України від 3 листопада 2010 р. № 996, має обов'язковий характер лише для органів виконавчої влади, не поширює свою дію на інші державні органи, а також має виключно рекомендаційний характер для органів місцевого самоврядування.

У зв'язку із цим, з метою формування єдиної практики правозастосування державними органами та органами місцевого самоврядування щодо проведення публічних консультацій, Кабінетом Міністрів України розроблено проєкт Закону України «Про публічні консультації» (далі – Проєкт закону).

Предметом правового регулювання відповідно до Проєкту закону є правила проведення суб'єктами владних повноважень публічних консультацій з питань формування та реалізації державної, регіональної політики, вирішення питань місцевого значення, підготовки проєктів стратегічних та програмних документів (концепцій, стратегій, програм, планів заходів тощо), нормативно-правових актів для узгодження публічних та приватних інтересів [2].

Проєктом закону передбачено, що публічні консультації проводяться у формі:

1) електронних консультацій шляхом оприлюднення консультаційного документа на онлайн-платформі для взаємодії з громадянами та інститутами громадянського суспільства та на

офіційному веб-сайті суб'єкта владних повноважень для отримання пропозицій та/або відповідей на запитання;

2) публічного обговорення шляхом проведення публічних заходів (засідань за круглим столом, слухань, конференцій, фокус-груп, зустрічей, інтернет-, відеоконференцій тощо);

3) адресних консультацій шляхом надсилання заінтересованим сторонам консультаційного документа для з'ясування позиції заінтересованих сторін щодо суті проекту акта, зокрема у частині впливу на інтереси таких сторін [2].

Проектом закону пропонується виділити наступні особливості проведення електронних консультацій:

1) електронні консультації є обов'язковою формою проведення публічних консультацій;

2) заінтересовані сторони, які беруть участь в електронних консультаціях, надсилають пропозиції на електронну адресу, зазначену в консультаційному документі, або розміщують їх у формі електронних коментарів, або надають відповіді на запитання на сторінці онлайн-платформи для взаємодії з громадянами та інститутами громадянського суспільства та/або офіційного веб-сайту суб'єкта владних повноважень, де здійснюється проведення електронних консультацій [2].

Окрему увагу Проект закону приділяє онлайн-платформі для взаємодії з громадянами та інститутами громадянського суспільства.

Так, проведення електронних консультацій суб'єктами владних повноважень забезпечується через онлайн-платформу для взаємодії з громадянами та інститутами громадянського суспільства. Держателем онлайн-платформи для взаємодії з громадянами та інститутами громадянського суспільства є центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сферах електронного урядування та електронної демократії. З метою створення додаткових можливостей для інформування заінтересованих сторін про проведення публічних консультацій на онлайн-платформі для взаємодії органів виконавчої влади з громадянами та інститутами громадянського суспільства ведеться Інформаційна база заінтересованих сторін, яка формується за поданими заінтересованими сторонами заявами. Інформація про заінтересовані сторони, яка розміщується в Інформаційній базі заінтересованих сторін, є публічною інформацією. Порядок ведення, вимоги щодо функціональних можливостей та технічний адміністратор онлайн-платформи для взаємодії з громадянами та інститутами громадянського суспільства визначаються Кабінетом Міністрів України [2].

На нашу думку, перевагами проведення публічних консультацій є можливість вивчення інтересів різних заінтересованих сторін, а також отримання ідей та пропозицій для вирішення проблемних питань у різних сферах політики як на загальнодержавному, так і на місцевому рівні.

Таким чином, прийняття Проекту закону сприятиме впровадженню принципів належного врядування шляхом залучення заінтересованих сторін до прийняття рішень для збалансування публічних та приватних інтересів, запровадження сучасних стандартів підготовки рішень.

Список використаних джерел

1. Про схвалення Концепції розвитку електронної демократії в Україні та плану заходів щодо її реалізації: Розпорядження Кабінету Міністрів України від 08.11.2017 р. № 797-р. Дата оновлення: 26.09.2020. URL: <http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/797-2017-p>.

2. Проект Закону України «Про публічні консультації». URL: http://w1.c1.rada.gov.ua/pls/zweb2/webproc4_1?pf3511=70235.

Грезіна Олена Миколаївна,
аспірант кафедри загальнотеоретичної
юриспруденції Національного університету
«Одеська юридична академія»

ПСИХОЛОГІЧНІ ОСОБЛИВОСТІ ЗДІЙСНЕННЯ ЗАХИСТУ ПРАВ УЧАСНИКІВ ОСВІТНЬОГО ПРОЦЕСУ

Сучасна освітня система дуже складна. Не існує єдиного підходу до навчання, який би підходив кожному. Психологи, які працюють у галузі освіти, зосереджені на виявленні та вивченні методів навчання, щоб краще зрозуміти, як люди поглинають та зберігають нову інформацію. На сучасному етапі соціально-психологічних і економічних перетворень актуальним залишається психологічне забезпечення освітнього процесу в умовах інноваційної діяльності. Суспільні зміни потребують розвитку людського потенціалу, важливу роль у їх здійсненні відіграє національна освіта. Незважаючи на всі труднощі, державна освітня політика здійснюється в напрямі врахування спектру внутрішніх і зовнішніх викликів, тенденцій європейської інтеграції і світової глобалізації. Освіта має створити умови для повноцінного психічного і соціального розвитку дітей та молоді, для засвоєння певної системи знань а також захисту прав учасників освітнього процесу.

Дослідженням цього питання займалися такі вчені, як С.Д. Максименко, Ю.Ф. Зіньковський, Н.О. Євдокимова та інші.

Ускладнення суспільного життя, нові виклики сьогодення актуалізували потребу у важливій соціальній практиці психологічного супроводу – практиці надання професійної допомоги (підтримки) особам, у яких виникає дефіцит власних компетентностей, необхідних для вирішення конкретних задач життєдіяльності (спілкування, взаємодії, організації), пов'язаних з актуалізацією психологічних здібностей і здатностей [1, с. 5].

Психологи застосовують теорії розвитку людини для розуміння індивідуального навчання та інформування навчального процесу. Хоча